

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

J Kristensen

Statens pæd. Studiasamling

Frederiksberg Alle 22

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

Januar 1951

„Bed og arbejd.“

43. årgang nr. 1

Hvordan skikker vi os?

Vi skal påminde de uskikkelige, siger skriften, og det er altid godt at lægge sig skriftens ord på sinde.

Vil vi så begynde at se os om efter noget eller nogen at påminde, skal vi passe på, at vi ikke skuer for vidt; men det gælder om, at vi giver agt på os selv.

En troende ung pige må ikke gå med huller på strømperne, sagde en forstandig prædikant engang, for så er hun ikke så god en anbefaling for sin Herre og Mester.

En troende medhjælper må ikke brække roegreben og sætte den til side. Han skal sige det til husbonden. Det samme gælder for husassistenterne og porcelænet. Det er så kedeligt, når fru'en finder den forsvundne vase knust og gemt væk, og der ikke er nogen, der har gjort det.

Selv om man er så begavet, at man kan

snyde i skat, uden det kan opdages, så må man ikke gøre det. For så tager man skade på sin samvittighed og lider skibbrud på troen.

Mange finder en undskyldning for en eller anden dårlighed ved at tænke, at sådant er almindeligt nu om stunder; men det er en uholdbar undskyldning.

Skriften siger: »Og skikker eder ikke lige med denne verden, men vorder forvandlede ved sindets fornyelse, så I må skønne, hvad der er Guds vilje, det gode, velbehagelige og fuldkomne«.

Dette ord fra Romerbrevets 12. kapitel er godt at anvende på sig selv. Skikker jeg mig lige med verdslige mennesker, eller har Guds frelsende og helliggørende nåde fået tag i mig?

Forstander Hansen Hauge,

Rønde højskole.

er pludselig død, kun 51 år gl. Hansen Hauge var en skolemand, der med stor iver gik op i sit arbejde. Det var i en krigstisk periode, han blev leder af Rønde højskole, og skolen kom godt gennem vanskelighederne. Elevbesøget har gennemgående været særdeles godt i hans tid, og skolen har fået en gennemgribende modernisering.

Vi tænker på Rønde højskoles medarbejdere og elever med stor deltagelse, og vi håber, at de trods savnet af deres forstander må få en god vinter; men især tænker vi på fru Hansen Hauge og børnene, og vi beder, at Gud vil trøste og styrke dem og hjælpe dem i alle de vanskeligheder, som nu let vil komme for dem.

Tak

til alle, der glædede os med en julehilsen. Vi fik en dejlig stor bunke, og I kan tro, vi var glade for så megen venlighed. Selv om de fleste må nøjes med breve gennem elevbladet fra os, så tænker vi dog meget på jer, og hver morgen beder vi for jer alle.

Kirsten, Agnes og A. Kristensen.

Er bladet for dårligt, så skriv et godt stykke til det. Det skal nok blive optaget, og det er meget interessant, når en ganske almindelig kammerat har vovet sig »i blækhuset«.

Hjertelig tak for alle de gode julehilsener. Vi ønsker jer alle et rigtig godt og velsignet nytår.

Jes, Gudrun og Hans Lindskov Rasmussen

Frygt - Tillidsfuldhed

Verdens store har talt alvorsord ved årsskiftet. Over næsten alle taler kunne sættes ordene: *Vi frygter!*

Mangt og meget ondt, frygter man, skal ramme os i året 1951 eller kort derefter. Man ruster sig økonomisk og militært til alle eventualiteter.

Jeg ønsker ikke at tage alvoren hverken fra mig selv eller andre. Tværtimod. Men jeg har somme tider tænkt i denne tid: Det ser ud til, at næsten ingen af vor tids store har et virkeligt alvorsord at sige om, at synden er vor egentlige hjerte-, folke- og kulturfjende, samtidig med, at den skiller os fra den levende Guds nåde.

En aften, jeg igen havde hørt et frygtens budskab i radioen, faldt nedenstående vers mig i tanke, og med det vil min kone og jeg gerne sende gamle elever og andre venner vor nytårshilsen gennem »Fra Nr. Nissum Højskole«! Det blev denne dags aftenbøn for mig og altså nu vort nytårsønske for os alle:

Lad den milde fred beskygge
hver med hus og landero,
dem, som højt på bjerge bygge,
dem, som strandens bred bebo!
Slut os alle i din favn.
Hør vor bøn i Jesu navn,
kron vort år med samme nåde,
som det år, hvoraf vi tråde!

Salmebog for Kirke og Hjem Nr. 39

Tak til alle I mange, som atter i år så trofast sendte os et brev eller en hilsen til jul. En stor og hjertelig tak. I glædede os meget derved.

Jeres hengivne

Dagmar og Laurits Kaag

Vinterskolen 1950-51

Første Række: Emma Jensen. Marie Bach. Karen Byskov Hansen. Ingrid Noe. Ragnhild Bach. Fru Kristensen. Kirsten. A. Kristensen. O. P. Vendeltoft. Fru Lindskov Rasmussen. Lærer Lindskov Rasmussen. Lærer Sørensen. Ejvind Svendsen. Kristian Mogensen.

Anden Række: Edvin Stokholm, Kibæk. Ingolf Østerby, Durup. Svend E. Enevoldsen, Vildsund V. Eskild Jensen, O. Viskum. Lindy Pedersen, Bæring. Niels Verner Kroer, Sønderhaa. Karl Lajer, Vinkel. Egon Hansen, Timring. Jens Chr. Christensen, Nørlem. Jørgen Skytte Sørensen, Mejrup. Aage Skov Bertelsen, Vandborg. Egon Haislund, Raasted. Evald Madsen, Fly.

Tredie Række: Lund Knudsen, Hammerum. Oluf Østergaard, Skibbild. Poul Børge Jensen, Sinding. Andreas Knudsen, Hjordkær. Poul Bang Jakobsen, Vejle. Arne Larsen, Vindblæs. Andreas Christiansen, Tofterup. Børge Langgaard Pedersen, Aars. Kristian Sørensen, Ullits. K. Viggo Jessen, Blaavand. Kr. Børge Pedersen, Ejsing. Henning Jespersen, Olling. Viggo Søndergaard, Sevel.

Fjerde Række: Harry Sørensen, O. Viskum. Johannes Borg, Asp. Kristian Østerby, Lemvig. Kr. Anker Sørensen, Ullits. Jens Thorup Jensen, Risum. Jesper Iversen, Tapdrup. Nørlund Solsø, Astrup. Harald Pedersen, Ejstrup. Hans Ingvarsten, Timring. Jørgen Ljørring, Vinkel. Bendt Skytte Maabjerg, Timring.

Femte Række: Henning Kjelstrup, Ejerslev. Børge Stenholt, Kellerup. Svend Pedersen, Vridsted. Verner Andersen, Fly. Reijo Lave, Vinkel. Ejler Sandegaard, Faare. Bendt Forbech Christensen, Mejrup. Poul Erik Udsen, Feldballe. Søren Hansen, Ljørslev. Herman Gravesen, Frøstrup. Henning Christensen, Astrup. Aage Hansen, Timring.

Ny håndgerningslærerinde

Som meddelt i julenummeret vil frk. Mikkelsen forlade vor skole. Det er naturligvis kedeligt, at »Mikkel« rejser fra os. Hun har været en god lærerinde for snart mange hold, og vi skylder hende en stor Tak.

Da forstander Kaags rejste, følte vi især, at det betød meget at have en lærerinde, der kunne selv, og som var kendt med forholdene. Frk. Mikkelsen var ikke alene en dygtig lærerinde, hun var også imødekommende og flink overfor eleverne, og hun kendte den gode vej og ville gerne vise andre til Jesus Kristus.

Frk. Mikkelsen regner med at tage faglærereksamen engang i september, og så vil hun vist søge et roligt sted, hvor hun kan have sin egen lejlighed. Vi ønsker dig engod eksamen og en god fremtid »Mikkel«, og tak for alt godt — også for dit gode humør, og fordi vi er forvisset om, at du ikke vil glemme dem, du kender fra N. N. H. og E.

— — —

Som ny håndgerningslærerinde har vi antaget frk. Karen Jeppesen, Brobyværk, Fyn.

Frk. Jeppesen er veluddannet og velanfærdig og vant til at have et åndeligt arbejde blandt unge piger. Det er meningen, at vi til sommer skal udvide undervisningen i håndgerning, så de unge piger, som ønsker det, også får lejlighed til at lære vævning.

Vi byder frk. Jeppesen velkommen til N. N. H. og E.

Hjemme fra skolen

Så er vi her igen alle 49, og der er kommet en ny mand, så nu blev vi lige 50.

Vi er nu enige om, at vinteren vil blive kort, og at vi vil se at få mest muligt ud af tiden. Sjældent har vi haft et hold, der så godt har passet sit arbejde, og den sidste dag før juleferien så vi, at de også kunne lave løjer. Nogle stykker af dem er også gode til at spille, og mange af dem synger godt. Alt i alt har vi et hold elever, som vi indtil nu har været meget glade for.

Måtte Guds ånd nu rigtig få lov til at gøre sin gerning i hjerterne. Bed for os.

Lindskov, Sørensen og 38 elever glæder sig til en københavnstur først i februar. Det bliver ganske sikkert en storartet tur; men da den vil koste omtrent 100 kr., er der en del, der synes, det er for dyrt. Fru Lindskov og undertegnede vil så undervise flokken, der bliver hjemme, og måske tager vi en lille gratis udflugt på vore cykler.

Forespørgsler og indmeldelser til sommerskolen går stadig ind; men det var endda rart at få lidt mere fart på.

I vil nok gøre et rigtigt stort og godt arbejde, for at vi kan få skolen godt besøgt til sommer. Vi har over 20 indmeldelser og ikke så få nye forespørgsler; men der er alligevel et stykke tilbage endnu, inden vi rigtig kan være glade. Hvem vil have et program?

Der er steder, hvor der arbejdes godt for skolen, og det giver også resultater. Arbejder og beder du for din skole?

A. Kristensen

En karl

til at passe landbruget søges til 1. april. Vi skal have en dygtig og interesseret mand. A. K.

En jul blandt kronisk syge

Vi vil gerne fortælle jer om vores jul blandt de syge her i Vordingborg. Det var en oplevelse for os, fordi vi derigennem fik at se, hvor glad man selv kan blive ved at glæde andre. Den sidste søndag før jul var vi alle, d.v.s. patienterne, forstanderparret og personalet, samlede i opholdsstuen. Vi klippede juletræslyst efter en større målestok. Fredag aften den 22. decbr. var alle 6 piger i køkkenet for at lave konfekt. Irma havde aftenvagt, men alligevel lagde hun tit sin gang gennem køkkenet for at få en smagsprøve, for, som hun sagde: »Jeg skal bare se, om I har en bitt', der er vanskabt«. Ganske vist er Irma stadig slikken — det husker vi jo alle — men vi har dog alligevel forandret os en del siden sommeren 49, da det nu er Karen, der er blevet en madkær dame.

»Ind under jul, hvor er der trist — «.

Men det kunne vi nu ikke sige, for i den sidste uge før jul kom postbilen med et væld af pakker, og det var jo unægtelig spændende at se, om der var noget til os. Men ak, o ve! forstanderen gemte det hele og det lige fra de store pakker til breve og julekort.

Juleaftensdag kl. 12 fik vi risengrød og kaffe med småkager. Derefter blev patienterne lagt til hvile, så de kunne være veloplagte til om aftenen. Kl. ca. 17 begyndte vi at made de patienter, der altid holder sengen, og kl. 17,30 spiste vi selv sammen med de oppeværende patienter og forstanderparret nede i opholdsstuen, hvor der var dækket et festligt julebord. Julemiddagen bestod af flæskesteg med rødkål og brune kartofler, og til dessert fik vi henkogt frugt med flødeskum.

Efter middagen blev den ene halvdel af pigerne sat til at vaske op. De øvrige hjalp forstanderen og diakonen med at bære de sengeliggende patienter ned i stuen, hvor vi skulle mødes kl. 19. Vi sang først 3 julesalmer og alle, der kunne gå, var med omkring juletræet. Dernæst læste forstanderen juleevangeliet, og vi sang en salme igen, mens diakonen blev

forvandlet til julenisse. — Vi hørte ham komme ned af trappen med sine store træsko på og en stor sæk på nakken. Nu blev gaverne delt rundt og åbnet. Det var ikke småting, der var, da vi har 30 patienter på »Solvang«. Et par af patienterne fik 15 pakker hver. I skal lige høre, hvad Irma gav Karen, så kender vi hende straks; hun forærede hende en sutflaske fyldt op med vand og mælk (mest vand).

Men midt i morskaben skete der et uheld, som kunne have forvoldt stor skade. På et bord var der lavet en nissehøj af vat, hvorpå der var blevet stillet et stearinlys. Da lyset var ved at være nedbrændt, fængede det i vattet, som straks var et flammende bål. Der blev forvirring blandt os alle, men en af pigerne havde været så betænksom at sætte en spand vand ind i tiltælde af uheld med juletræet. Der skete heldigvis ikke nogen særlig skade udover med bordet, der naturligvis ikke var til nogen pynt mere. Kl. 20,30 serveredes kaffen, og derefter spillede Karen nogle julefantasier. Inden andagten sang vi en salme, og derefter fik patienterne lov at vælge. Nu var klokken også blevet mange, og patienterne skulle bæres op og lægges i seng. Da de alle var lagt til ro, gik forstanderparret rundt med en pose godter til hver. Til slut var personalet samlet i privaten, hvor vi sad og hyggede os med vore pakker og breve, som der først nu var rigtig lejlighed til at se.

En venlig hilsen til alle 49erne med ønsket om et godt nytår fra

Irma og Karen.

Anmeldelse

Niels Aage Barfod: Et helligt kald.

De unges Forlag.

Man skuffes aldrig af Niels Aa. Barfods bøger — heller ikke af *Et helligt kald*.

Selvom man tidligere har læst og hørt mange skildringer om »Grønlands apostel«, Hans Egede, som er bogens hovedperson, kan man have udbytte af at læse også denne skildring.

Niels Aa. Barfod har en særlig evne til at gøre sit stof levende og interessant uden derved at svinge det historiske grundlag. Med denne bog har forfatteren føjet endnu en perle til rækken af sine biografier om kristelige, danske personligheder.

E. S.

Lidt om udsendelsesfesten for missionær Ellen Thinggaard

Søndag d. 22. oktober blev for mange på Thy en uforglemmelig dag. Efter de mange dages orkanagtige storm og regn oprandt dagen med stille, mildt solskin. Havde man nu været romantiker, så ville man sikkert have sagt med Oehlenschlägers ord fra digtet om »Guldhornene«: Hele naturen undrede. Hvorom alting er: Vi undrede os over, at netop denne dag skulle indledes så stilfærdig og idyllisk. Netop denne dag, jo, da en af de unge fra vor kreds fra højskolen sagde Ja til at indvi hele sit liv til at tjene Gud så langt borte fra slægt og venner, måske gennem store farer og megen lidelse, men alligevel trods dette ukendte — alligevel et klart Ja.

Dagen var fra morgenstunden lagt an på det helt store, hvad festlighed angår. Den nærmeste familie og nærmeste venner var indbudt til festlighed i Ræhr skole — ligesom ved ethvert andet bryllup, og vi havde netop indtryk af, at festligheden skulle forme sig som en glædesfest for alle, selv om det jo blev den store afskedsfest.

Midt i festlighederne mødte jeg helt tilfældigt Ellen Thinggaard nede på vejen. Hun gav sig tid til en lille tur i søndagsskole i missionshuset. Mon hun har tænkt på, at disse små, som hun den dag ofrede lidt af sin travlt optagne højtidsdag, ville bære hende på bønnens vinger, når vanskelighederne tårnede sig op?

Indvielsen skulle foregå i Ræhr kirke kl. 14, men allerede en halv time før var kirken stuvende fuld, og da det sidste bedeslag havde lydt banede Ellen sig vej ind gennem den tætpakkede kirke — alle siddepladser og ståpladser var optaget — op gennem kirken efterfulgt af en hel del præster og uniformerede unge med faner.

Pastor Rendtorff talte ud fra dagens tekst: Matt. 21, 28—44. »Gå i dag hen og arbejd i min vingård«. Denne tekst var som lagt hen til dagen, og præsten omtalte også denne unge tjenerinde, som i dag ville vie sit liv til at være vingårdsarbejder og dermed følge Herrens kald.

Indvielseshandlingen foretoges af pastor S. H. Sørensen, som havde valgt ordet fra Rom. 11, 29: »Nådegaverne og sit kald fortryder Gud ikke«. Særlig blev Guds rige forjættelser fremdraget som det, der skal stå som støtter, når vanskelighederne tårner sig op. Også når uværdighedstærkerne melder sig, skulle dette ord stå klart for hende: De nådegaver, jeg har givet netop dig, fortryder jeg ikke, jeg har givet.

Og mens efterårsolen kastede sit gyldne skær ind over alteret, aflagde Ellen Thinggaard sit stilfærdige løfte om at ville tjene Herren og ofre hele sit liv for ham.

Stille blev løftet givet — mon ikke efterfulgt af bønner: Herre, hjælp du mig selv til at gøre det!

Det var oprindeligt tænkt, at aftenfesten skulle have været afholdt i Ræhr skole, fordi det jo er Ellens hjem, men da indmeldestallet var nået godt 300, tog man en rask beslutning og fik festen arrangeret på hotel »Aalborg« i Thisted. Der var tilmeldt 500, men tallet på gæsterne denne aften var vist noget over 600.

Aftenen igennem vekslede taler og sang, og inden de sidste gæster skiltes var det over midnat. De fleste tænkte vel på, at nu skulle de hjem til deres daglige arbejde igen, men mon ikke også mange tænkte på hende, der nu skulle ud til fremmede mennesker — et ukendt folk — på ukendte egne — til Øst Jeypore i Indien, og mon ikke mange af os, der sommeren 1939 var sammen med Ellen Thinggaard på højskolen, fra nu af vil sende hende mange venlige tanker og bede den Gud, hun har indviet sit liv til, om også at bevare hende på hendes ensomme, farefulde veje. De veje, som menneskelig set ikke rummer noget af det, vi mennesker higer efter, men alligevel Guds velsignelse — altså alligevel den største gave.

Med venlig hilsen til alle kendte og ukendte. Glædeligt nytår!

Lærer Thøgersen og Hustru.

Sommerholdet 1925

Hermed sender jeg et billede fra vort jubilæums- hold — taget ved elevfesten.

Vi havde en uforglemmelig dag sammen på den kære skole. Vi takker for den dejlige dag, hvor

vi mindedes alle kammeraterne, da vi sad i Gudum skole og så på det kære elevbillede og talte om hver enkelt.

Nu sender vi hermed en kærlig hilsen til alle de kære sommerfugle fra 1925, som ikke kunne være med.

Tak til højskolen og til Emma og O. Lauridsen.
På kammeraternes vegne.

Godt nytår med fred over landene og Guds fred i vore hjerter.

*Helga (f. Westh) og Anders Lauritsen,
»Thorsdal«, Hvam, Holstebro.*

Ovenstående skulle egentlig have været med som en julehilsen. Redaktøren beklager, at det først kommer nu.

MELLEM VEST OG ØST

For få måneder siden havde fhv. kirkeminister Arne Sørensen en betydelig artikelserie i Kristeligt Dagblad. Nu er denne serie sammen med andet værdifuldt stof udsendt i bogform på »De unges Forlag« under titlen »Mellem vest og øst.«

Denne meget interessante bog fortjener mange læsere, og her må forhåbentlig mange tidligere højskoleelever være med. Hvis vi mener noget med vor kristendom, må missionsbefalingen og budet om næstekærlighed tvinge os til at arbejde med disse spørgsmål.

Det er nu 15 år, siden Arne Sørensen udsendte sin bog, »Det moderne Menneske«. Under den store krig var Arne Sørensen medlem af Danmarks frihedsråd; men det er værd at huske, at han netop i efteråret 1943 udsendte pjecen, »Hvad

skal vi gøre med tyskerne bagefter?«, i hvilken forfatteren mindede os om, at vi efter krigen også måtte huske forsoningen. I 1947 gik Arne Sørensen ud af politik og har siden arbejdet journalistisk, kulturelt og mellemfolkeligt, og det er ud fra dette arbejdes erfaringer, han nu giver os denne værdifulde bog. Bag den ligger en omfattende læsning, mange og lange rejser, hvor selvsyn og samtaler har skabt de mange interessante enkelttræk, som nu i bogen bliver et værdifuldt hele.

I forordet peger forfatteren på den farlige situation, vi som gammel kulturnation står i: Vi vil nok friheden; men hvordan med at betale prisen? Her står også skarpe ord om Europas hykleriske kritik af både Amerika og Rusland. Ja, der er meget at tænke over.

Arne Sørensen har meget stor tillid til Amerika. For ham at se står de frie menigheder endnu som det centrale i Amerikas kulturliv; men forfatteren understreger stærkt vort — Europas — ansvar over for dette rige folk, der i dag danner den frie verdens fortrop.

Men dybest indtryk gør alligevel reportagen fra de asiatiske lande, som Arne Sørensen besøgte i forbindelse med kirkemødet i Bangkok. Hvor trænger vi til midt i al vor kommunistkræk at læse »Solopgangen fra det høje«. Her er oplysninger, der beskæmmer os dybt, men også opmuntrer og kalder til ansvar.

Ind mellem alt det værdifulde er der dog også svagheder. Bogen er en journalistbog, fuld af liv, men også meget urolig. Enkelte steder må vi direkte protestere. Vi er endnu nogle, der tror, at Helligånden kan skabe vækkelse.

Læs denne bog, og lad nogle af dens emner være grundlag for samtaler i KFUM og K. Prisen er kun 9,50 kr.

H. L. R.

HØJSKOLEPOST

Vandremappernes besøg.
13/12 Sølvsnoren 28/29.
12/1 Mindekredsen 1950.

Kolding højskolekreds

Lørdag d. 3. februar kl. 20 pakkefest. Forstander Christensen, Haslev landbrugsskole, taler om de kristne fagskolers særlige mission.

Københavns nissumkreds

afholder møde lørdag den 3. febr. kl. 20 hos fru Bodil Christensen, Dyrskuets administrationsbygning, hj. af Hulgaardsvvej og Borups allé (linje 8).

Lærer Lindskov Rasmussen kommer på besøg.

Vore møder.

- 23. januar. Thisted. L. R.
- 24. — Skern. L. R.
- 5. februar. Vandborg. A. K.
- 11. — Idom. A. K.
- 17. — Vejrum. A. K.
- 17. — Hygum. L. R.
- 21. Ramme. A. K.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1950 Frt. Menni Rømer Olsen, Sursænkegaard pr. Rønne, Bornholm — samme, Vestermarie pr. Rønne, Bornholm.
- 1949 Fru Lydia Sørensen, Aalesundsvej 7, Aarhus — samme, Fynsgade 30³ tv, Aarhus.
- 1946 Fru Dagny Nørgaard, Fly pr. Skive — samme, Nørgaardsvej 70, Skive.
Frk. Jensine Søndergaard, Holsteinsminde, Fuglebjerg — samme, c/o hr. P. Væggesmose, Nørholm, Skave, Holstebro.
- 1943 Frk. Erna Eriksen, c/o A. Søgaard, Russelbæk, Midelfart — fru Erna Søgaard, Blichersvej, Grindsted.
Fru Johanne Marie Møller, Storegade 17; Varde — fru Johanne Marie Møller, c/o Fa. Aage Petersen, Holstebro.
- 1940 Frk. Kirstine Dalgaard, Mejrup Kirkeby, Holstebro — samme, Sønderlandsgades vaskeri, Holstebro.
- 1938 Frk. D. Maarbjerg, Fyensgade 57, Fredericia — samme, Købmagergade 6b st., Fredericia.
- 1937 Frk. Jenni Poulsen, Ballum — fru Jenni Hauge, Knorborg, Sdr. Hygum.
- Iøvrigt: Frk. Ragnhild Freiberg, Esrichtsej 7, Valby — samme, Frydensgade 13, Silkeborg.
Frk. Fanny Hedegaard, »Marthabo«, Peter Bangsvej 12, København F. — samme, Diakonissestiftelsen, P. Bangsvej, Københ. F.

Vinterskolen:

- 49/50 Hr. Søren R. Nissen, c/o Laur. Rabjerg, Herborg — samme, c/o. Martinus Ghristensen, Astrup pr. Skern.
- 48/49 Hr. Herman Jensen, Nees, Vemb — samme, Nordre Bisseberg, Ingerdal pr. Døle, Norge.
- 47/48 Hr. Marinus Jacobsen, Nørrealle 7, Vildbjerg.
- 46/47 Hr. Knud Nielsen, »Dalgaard«, Tørring, pr. Lemvig — rekrut 115, Nielsen, 21. btl., 4. komp., Høvelte.
Hr. Villy Nielsen, Nørholm, Skave pr. Holstebro — samme, Mejlby pr. Arden.
Hr. Ejvind A. Sørensen, »Skovly«, Vils — samme, »Sandgaard«, Vejerslev pr. Vils.
- 45/46 Hr. August Rasmussen, Voel, Silkeborg — samme, Elkjærgaard, Mollerup, Silkeborg.
- 35/36 Hr. Vilhelm Jensen, Klinkebjerg, Gellerup, Nybo — samme, c/o Hr. Ingvar Eriksen, Barde, Herning.

Udgivet af
Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening.
Redigeret af forstander A. Kristensen